

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

020 / DPSG
2007004

Biroul permanent al Senatului
Bp 330 / 01.06.2011

Doamnă președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată "*Lege pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale*", inițiată de domnul deputat Nicolae Bănicioiu – PSD (Pl-x. 184/2011).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare modificarea și completarea art. 24 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009 cu privire la rectificarea bugetară pe anul 2009 și reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul introducerii unor noi interdicții aplicabile autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 21 din ordonanță în ceea ce privește efectuarea de achiziții publice.

Printre acestea se numără:

- interzicerea achiziționării, preluării în leasing sau închirierii de autoturisme, mobilier și aparatură birotică;
- interzicerea suportării costurilor și contractării de servicii, pe o perioadă de doi ani, pentru amenajări spații, deplasări în străinătate, cursuri etc.

II. Observații

1. În conformitate cu prevederile art. 24 alin. (1) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009*, s-au restricționat achizițiile de autoturisme, mobilier și aparatură birotică.

Anterior acestui act normativ, astfel de restricții au mai fost impuse prin *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2008 privind reglementarea unor măsuri financiare în domeniul bugetar, cu modificările și completările ulterioare*.

Astfel, începând cu anul 2008, nu au mai fost achiziționate autoturisme, mobilier sau aparatură birotică, această măsură conducând la o creștere majoră a cheltuielilor de întreținere și reparații pentru menținerea în funcțiune a autoturismelor existente și a aparaturii de birou (faxuri, copiatoare, climatizare etc.) a căror perioadă de funcționare a expirat.

Astfel, de exemplu, interzicerea achiziționării de autoturisme are implicații asupra îndeplinirii atribuțiilor prevăzute de *Hotărârea Guvernului nr. 110/2009 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale a Vămirilor*. În aceasta situație, autoritatea vamală va fi în imposibilitate de a-și desfășura activitatea de verificare și supraveghere privind respectarea reglementărilor vamale pe întregul teritoriul țării. Menționăm faptul că 45% din parcul auto al autorității vamale este depășit fizic și moral (an de dare în funcțiune 2000-2001), iar 92% din acest parc este utilizat strict în misiunile operative de atragere a veniturilor la bugetul statului, conform atribuțiilor specifice, precum și pentru apărarea intereselor financiare ale statelor membre UE și a luptei contra fenomenului infracțional transfrontalier.

2. Referitor la **art. 24 alin. (1.1)**, precizăm că, în conformitate cu prevederile art. 21 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009*, interdicțiile de achiziționare, preluare în leasing sau închiriere au fost stabilite pentru autoritățile și instituțiile publice a căror finanțare se asigură integral din bugetul de stat, bugetele locale, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele

fondurilor speciale, după caz, din venituri proprii și subvenții acordate de la aceste bugete și integral din venituri proprii.

În acest context, considerăm că prin formularea „*autorități și instituții publice centrale, a căror finanțare este asigurată din bugetul de stat*”, se restrânge sfera de aplicare a interdicțiilor (interzicerea suportării costurilor și contractării de servicii pe o perioadă de doi ani).

Prin restricționarea investițiilor în amenajări ale spațiilor în care funcționează instituțiile publice, atât în clădiri cât și în terenurile care împreună cu clădirile, se poate pune în pericol siguranța acestora în exploatare, astfel încât considerăm necesar să se precizeze tipurile de „*investiții în amenajări*” care se propun a fi interzise.

Precizăm că interzicerea investițiilor în amenajări ale clădirilor și ale terenurilor ar conduce, în unele cazuri, la imposibilitatea continuării și finalizării lucrărilor deja începute cu consecința utilizării ineficiente a fondurilor aferente lucrărilor deja executate.

Totodată, desfășurarea activităților specifice instituțiilor publice necesită o serie de amenajări interioare (ghișee, casierii, securizări antiefracție, antiincendiu etc.).

Autoritatea Națională a Vămilelor are, de exemplu, în derulare investiții aprobate de amenajare a spațiilor pentru activități specifice care constituie obligații asumate de România în contextul integrării în Spațiul Schengen.

De asemenea, Autoritatea Națională a Vămilelor a obținut spații prin dare în plată, cu obligativitatea de a fi amenajate în vederea îmbunătățirii activității vamale.

De altfel, propunerile prevăzute la **alin. (1.1)**, respectiv introducerea unor restricții privind suportarea unor costuri și contractarea unor servicii pe o perioadă de doi ani de la data intrării în vigoare a prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sunt depășite, având în vedere faptul că deja au trecut doi ani de la data intrării în vigoare a *Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2009*.

3. Nu suntem de acord cu **alin. (1.1) lit. b) și lit. c)**, propuse spre a fi introduse la art. 24 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009*.

În contextul reformei administrației publice românești, formarea profesională constituie un proces fundamental, un factor determinant al accelerării și succesului reformei. Acumularea de noi cunoștințe și abilități conduce la îmbunătățirea performanțelor funcționarilor publici și, implicit, a actului administrativ în sine. Formarea profesională reprezintă o dimensiune constantă și fundamentală a muncii și un instrument esențial de gestiune a resurselor umane, fiind principalul instrument prin care funcționarii publici se

pot adapta la cerințele societății bazate pe cunoaștere, facilitându-se și mobilitatea între diferitele domenii de activitate.

Unul dintre obiectivele strategice importante ale instituțiilor publice îl reprezintă perfecționarea formării personalului în scopul oferirii de servicii de calitate către cetățeni bazate pe un înalt grad de profesionalism și, în același timp, asigurarea dreptului la formare a propriilor angajați, cu luarea în considerare a cerințelor și aptitudinilor individuale pe de o parte, precum și a modificării permanente a legislației, a nevoilor instituției, pe de altă parte.

Ca urmare, interzicerea efectuării unor minime cheltuieli privind pregătirea profesională ar conduce la imposibilitatea realizării obiectivelor strategice ale Guvernului. Menționăm că, potrivit *Programului de Guvernare 2009-2012*, unul dintre obiectivele principale este "*formarea continuă a personalului din administrația publică centrală și locală în vederea creșterii performanțelor profesionale*".

Prin interzicerea investițiilor în capitalul uman al instituțiilor publice se încalcă dispozițiile legale în materie (art. 50 din *Legea nr. 188/1999 privind statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare*) și se împiedică îmbunătățirea performanței organizaționale.

Totodată, nu este oportună interdicția privind cheltuielile cu specializarea sau recalificarea personalului prin cursuri de specialitate sau de recalificare având în vedere că, în situația actuală, se pune un tot mai mare accent pe pregătirea profesională sau recalificarea salariaților, tocmai în scopul diminuării șomajului.

Referitor la propunerea de interzicere a suportării costurilor pentru deplasarea personalului în străinătate în vederea schimburilor de experiență, cursurilor de perfecționare și participării la conferințe internaționale, precizăm că drepturile de care beneficiază personalul care participă la astfel de acțiuni au făcut obiectul unor măsuri de reducere a cheltuielilor bugetare, aprobate prin *Legea nr.118/2010* privind unele măsuri necesare în vederea restabilirii echilibrului bugetar, cu modificările și completările ulterioare.

În contextul globalizării și al europenizării, sunt necesare cheltuielile cu deplasarea în străinătate a personalului pentru schimburi de experiență, cursuri de perfecționare și participarea la conferințe internaționale, dar și cursuri de specialitate sau de recalificare.

De exemplu, aducerea la îndeplinire a atribuțiilor Agenției Naționale de Administrare Fiscală în domeniile cooperării internaționale și schimbului de informații presupune, printre altele, organizarea, monitorizarea și participarea la activitățile de colaborare și schimb de experiență cu alte administrații fiscale, precum și cu organizațiile internaționale de profil pe probleme legate de administrare fiscală; colaborarea cu administrațiile fiscale din alte țări;

participarea prin reprezentanți desemnați la lucrările unor conferințe sau a diverselor grupuri de lucru pe probleme privind cooperarea internațională, schimbul de informații, afacerile europene și reforma administrației fiscale.

Relevăm, totodată, rolul deosebit de important în controlul exercitat la frontieră și în interiorul țării, acțiunile întreprinse vizând protejarea intereselor economice, sociale și culturale ale României și ale statelor membre ale Uniunii Europene.

Toate acestea impun o participare activă a Autorității Naționale a Vămirilor pe plan internațional.

De asemenea, Agenția Națională de Administrare Fiscală participă la derularea programelor inițiate sau derulate în colaborare cu Uniunea Europeană (Programul Fiscalis 2013 și altele), programe care vizează modernizarea și consolidarea administrației fiscale ori îmbunătățirea cooperării între administrațiile fiscale ale statelor membre.

Pe lângă faptul că participarea la anumite evenimente organizate în străinătate este oportună prin prisma beneficiilor pe care aceasta le aduce sau este imposibil de refuzat sub aspect protocolar, există și o serie întregă de evenimente, mai ales cele care țin de participarea la procesul decizional derulat la nivelul instituțiilor Uniunii Europene sau în diferite organizații internaționale, la care prezența este absolut necesară sau chiar obligatorie.

În conformitate cu prevederile art. 51 alin. (1) din *Legea nr. 188/1999*, „*autoritățile și instituțiile publice au obligația să prevadă în bugetul anual propriu sumele necesare pentru acoperirea cheltuielilor de perfecționare profesională a funcționarilor publici organizată la inițiativa ori în interesul autorității sau instituției publice*”, fiind interzisă, implicit, suportarea costurilor acelor instruirii a căror temă/subiect nu se regăsesc în domeniul de activitate specific instituției respective, așa cum este menționat, de altfel, și la **art. 24 alin. (1.1) lit. b)** din inițiativa legislativă.

Potrivit prevederilor art. 52 din *Legea nr. 188/1999*, „*nu constituie forme de perfecționare profesională și nu pot fi finanțate din bugetul de stat sau din bugetul local studiile universitare sau studiile de doctorat*”, fapt la care se face referire și la **art. 24 alin. (1.1) lit. c)** din inițiativa legislativă.

Hotărârea Guvernului nr. 1066/2008 pentru aprobarea normelor privind formarea profesională a funcționarilor publici reglementează „*normele generale aplicabile în domeniul formării profesionale a funcționarilor publici*”, iar dispozițiile acestei hotărâri se aplică „*tuturor autorităților și instituțiilor publice în cadrul cărora își desfășoară activitatea funcționari publici*”.

Unul dintre principiile aplicabile respectivului sistem de formare profesională, enunțate la art. 4 lit. a) din acest act normativ, îl constituie „*eficiența - principiul potrivit căruia autoritățile și instituțiile publice au*

obligația de a asigura atingerea obiectivelor formării cu un consum rațional de resurse”.

În ceea ce privește reducerea costurilor pentru deplasările interne în interes de serviciu precizăm că, prin limitarea acestora la maxim o deplasare pe lună, va fi afectată activitatea de control a personalului care prin natura atribuțiilor de serviciu trebuie să se deplaseze în teritoriu sau, după caz, a detașărilor în interesul serviciului.

Deplasările interne în interes de serviciu reprezintă, în fapt, executarea sarcinilor pe perioada delegării sau a detașării, iar acestea sunt absolut necesare în realizarea atribuțiilor ce revin autorităților și instituțiilor publice centrale. Limitarea deplasărilor interne în interes de serviciu constituie o măsură imposibil de pus în aplicare pentru acele instituții ale statului cu atribuții ce implică mișcarea permanentă în teritoriu, cum ar fi Garda Financiară, afectând nemijlocit realizarea activităților programate și atingerea obiectivelor țintite.

Activitatea de formare profesională desfășurată în cadrul tuturor instituțiilor publice se realizează cu respectarea principiului privitor la reducerea cheltuielilor cu formarea profesională, fiind luate toate măsurile necesare astfel încât toată activitatea de formare profesională să se realizeze în condițiile minimizării cheltuielilor ocazionate de participarea la instruire a personalului.

4. În concluzie, considerăm că fiecare instituție publică își poate face o prioritizare a cheltuielilor materiale în funcție de contextul socio-economic și de bugetul alocat, astfel încât să nu fie afectată desfășurarea eficientă a activității entității publice.

5. Semnalăm, totodată, faptul că, prin propunerea de modificare a art. 24 alin. (3), sunt eliminate lit. d) și e) ale acestui articol, acțiune care nu este motivată în niciun fel.

6. Întrucât propunerea legislativă cuprinde prevederi care vizează în mod direct și activitatea autorităților administrației publice locale, având în vedere dispozițiile art. 8 din *Legea administrației publice locale nr. 215/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, precizăm că, înainte de adoptarea oricărei decizii, cu privire la soluțiile vizate de inițiatori, trebuie consultate și structurile asociative ale autorităților administrației publice locale.

7. Din punct de vedere al redactării, semnalăm că sintagma „*alin. (1) și (2) ale art. 3*” de la **art. 24 alin. (1) lit. a)** din propunerea legislativă este incorectă, întrucât definiția autoturismelor se regăsește la alin. (1) al art. 3 din

Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005 privind transporturile rutiere, cu modificările și completări ulterioare, nu și la alin. (2) al acestui articol.

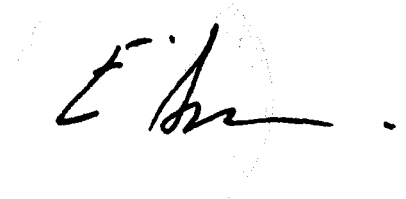
Intenția inițiatorului de extindere a sferei de aplicare a prevederilor art. 24 alin. (1) lit. a) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009*, prin adăugarea în textul respectiv a trimiterii la art. 3 alin. (2) din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 109/2005*, este de natură a crea confuzie, întrucât art. 3 alin. (2) este completată de definirea vehiculelor rutiere, existentă la art. 3 alin. (1) pct. 50.

De asemenea, prin inițiativa legislativă se dorește introducerea a două noi alineate la art. 24 din *Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2009*, însă sunt enumerate 3 noi alineate, respectiv 1.1, 1.2 și 1.3.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cu stimă,

Emil BOC

Doamnei deputat **Roberta Alma ANASTASE**

Președintele Camerei Deputaților